

הודיעו רבינו אלעזר וכל החברים, והודיעו רבינו הזקנים בעלי הishiבה אמר רבינו אלעזר: עד עכשו לא ירעתי שחטאו של אדם בך היה עליון, שהגיע למקום העליון של כל העליונים. אמר: אבא, פון לי רשות לשאל אף על גב שלא נתנה רשות לכל אדם לשאל, כל שפנ לדעת. אמר לו: אמר בני, שהרי רצון נמצא, והרשות נתנה לגלות כל מה שיכלנו לדעת. אמר לו: אבא, נודע בשביל אותו החש שהפסיק בין עלת הע寥ות לבין המחשבה הנסתרת, שעלת על כל הע寥ות לא השתרף בשום מחשבה נסתרת, כל שפנ גליה, ולא בשום אוור גנוו וטמיר וקדמון וצח ומצחץ. אמר: וראי בך הוא, שאם הקורות הלו והמחשבות קיו מפנו, לא היה יכול החשך להפרד, אבל עלת על כל הע寥ות הוא על כל הקורות הגנויים והגספרים נשמה בגורו, והאור קדמוני, אף על גב שהוא נסתר וננוו והוא קדמוני לכל הספרות ולכל האותיות והנקודות והטעמים, בך הוא לגבי עלת על כל הע寥ות כמו גוף לנשמה, שבעלת הע寥ות אין בו גון ולא צורה ולא דמות ולא שחותפות, ובמקום שהעין לא שולטה, מי יכול לעשות דמיון? אחר שההර תשובה אדם למיטה, חור הלבוש מה, שהוא האב, קרכפת של התפלין, והתחבר המ, שהוא החכמה, באם, מיד ויעש יהו"ה אלהים לארם ולאשתו כתנות עור וילבשים, וילבשם, והם התפלין שהם מעור. באומו זמן עמלה תשובה, שהוא האם, קרכפת התפלין, עם שהוא להגן ולכנות עליו, שהיה ערם, כמו שהוא בסה על המ העליון. ובני, כל מי שמנית תפlein באלו בסה על המ העליון, ומשום זה השכינה העליונה

אונדוע רבי אלעזר ובלהו חביריא ואונדעוז סבין מארי דמתיבתא, אמר רבי אלעזר עד כען לא ידענא דחוּבָא דאָדָם הַכִּי הוה עלאה, דמְטָא לאטר עלאה דכל עלאין, אמר, אבא, הוב לי רשו למשאל אף על גב דלא אתייהיב רשו לכל בר נש למשאל כל שפנ למנדע, אמר ליה איקמא ברוי דהא רענו אשפה וירושתא אתייהיב לגלאה כל מה דיכילנא למנדע, אמר ליה, אבא, אשטמאן כל מהין ההוא חשך דאפסיק בין עלת הע寥ות למיחסה סתימה, דעלת על כל הע寥ות לא אשפה בשום מחשבה סתימה כל שפנ גלייא, ולאו בשום אוור גנייז וטמיר וקדמון וצח ומצוחא, אמר ודאוי הבי דאם אלין ומצוחא, נהורין ומחשבין הוו מגיה לא הוה יכיל חשך נהורין גנייזין וסתימין נשמטה בגופא, אבל עלת על כל הע寥ות אייה על לאפרsha, אבל עלת על כל הע寥ות אייה על כל נהורין גנייזין וסתימין נשמטה בגופא, ואור קדמון אף על גב דאייה סתים וGANIZ ואייה קדמון לכל ספירין ולכל אתוון ונקיידי וטעמי, הבי אייה לגבי עלת על כל הע寥ות, בגופא לגבי נשמטה, דבעלת הע寥ות לית ביה גוון ולא צורה ולא דימנא ולא שופפי, ובatter דעין לא שליט מאן יכיל למעד דמיון.

בתר דהרהר תשובה אדם למתפא, הדרא לבושא לגבי מוחא דאייה חכמה קרכפתא דתפלין, ואתחבר מוחא דאייה חכמה באיקמא, מיד (בראשית ג' כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו בתנות עור וילבישם, ואיןון תפlein דאייה איקמא קרכפתא דתפלין עם אדם לאגנא עליה ולכסייא עליה דהוה ערום, בגוונא דאייה בפי על מוחא עלאה, וברוי, כל העליון. ובני, כל מי שמנית תפlein באלו בסה על המ העליון, ומשום זה השכינה העליונה